

Derfor eksisterer der heller ikke for Arbejderne eller for deres Repræsentanter et specielt Spørgsmaal om Land eller By; saadant noget som at sætte By op imod Land eller Land op imod By kender Arbejderne ikke til, de har i den Retning fælles Interesser hele Landet over og indenfor alle Erhverv her i Landet. Den særskilte Interesse, de har, er, at Samfundsgoderne, enten de tilvejebringes det ene eller det andet Sted, paa Landet eller i Byerne, fordeles nogenlunde retfærdigt, saaledes at de, der arbejder, ogsaa faar deres Part deraf, naar Erhvervslivet blomstrer saavel paa Landetsom i Byerne. Arbejderne er i høj Grad interesserede i Varepriserne. Naar f. Eks., som Tilfældet er i Øjeblikket, udenlandsk Rug staar i saa høje Priser, at disse stærkt paavirker Brødrpriserne, saa rammer det allerførst Arbejderne, saa betyder det af den lille Indtægt, Arbejderne har, en langt, langt større Procentdel end for andre Samfundsklasser.

Saaledes kunde jeg fortsætte med at nævne det ene efter det andet, hvor det drejer sig om Fornødenhedsartikler, enten det nu er Levnedsmidler eller andre Fornødenheder. Arbejderne er dem, der først rammes af forhøjede Priser, Arbejderne er mest interesserede i, at Valutaspørgsmaalet og alle Spørgsmaal, der paa den Maade vedrører dem, bringes i Orden. Derfor synes jeg, at den højtærede Minister havde fuldstændig Ret til at sige og med Sandhed kunde sige, at det socialdemokratiske Ministerium vilde føre en demokratisk Samfundspolitik, ved hvilken der tages Hensyn til alle Landets Erhverv og til alle berettigede Interesser i Samfundslivet. Thi selve den Samfundsklasse, som i særlig Grad støtter dette Ministerium, og som har skaffet vort Parti det relativt største Antal Stemmer og derved sat vore Mænd paa Ministerpladserne — selve denne Befolkning er netop interesseret i, at der føres en saadan demokratisk Samfundspolitik.

Et af de Spørgsmaal, som i særlig Grad har beskæftiget ærede Medlemmer under de seneste Finanslovbehandlinger, har jo været Spørgsmaalet om Statens Finanser, det har været Spørgsmaalet om, hvorvidt der har været skabt Balance i de forelagte Finanslovsforslag, eller der ikke var skabt en saadan Balance. Jeg har med stor Interesse, jeg kan ogsaa sige med stor Undren, hørt paa de Debatter, der har været ført mellem Finanslovsforberederne om dette Spørgsmaal. De har først og fremmest udmærket sig ved, at man har remset en Bunke Tal op, og naar man saa skulde kon-

kludere, hvad disse Tal betød, saa mente den ene Taler, at han havde bevist, at der vilde ikke blive Balance efter Finanslovsforslaget, naar Regnskabet forelaa, men den anden Taler mente — og tilsyneladende med lige saa stor Styrke og Tillid —, at de Tal, han havde kørt op med — og det var som sagt Masser —, beviste, at der vilde være Balance. Jeg sluttede deraf, at det maatte være en meget vanskelig Ting rigtig at komme til Bunds i Finansloven og studere den, at den maatte være affattet paa en saadan Maade, at de Herrer var i Stand til ved at køre op med en saadan Bunke Tal med nogenlunde god Samvittighed at bevise saa forskellige Ting, som Tilfældet var. Saa kommer der ganske vist en Regnskabs Dag, hvor det viser sig, hvem der virkelig havde Ret, og efter hvad vi hørte af den højtærede Finansminister forleden Dag, synes det for indeværende Aars Finanslovs Vedkommende meget tvivlsomt, om det bliver dem, der ved at køre frem med en Bunke Tal søgte at bevise, at der var Balance. Men een Ting kan vi alle være enige om, at en Finanslov, som kan opfattes paa en saadan Maade, er i højeste Grad ubehagelig at have med at gøre for Medlemmerne her i Tinget; naar de lærde, om jeg saa maa sige, de, der særlig har sat sig ind i Finanslovens Krinkelkroge, kan komme til saa forskellige Resultater, er det saa meget mere vanskeligt for de almindelige Medlemmer, som ikke har Lejlighed til at sidde i Finansudvalgene, at danne sig noget virkelig Billede af det forelagte Finanslovsforslag.

Nu er der paa Grundlag af Kommissionsarbejder fremsat Forslag om en helt anden Maade at opstille Finansloven paa, og den højtærede Finansminister har ved denne Lejlighed benyttet denne nye Maade. Saa vidt jeg kan se, vil denne nye Opstilling i langt højere Grad, end Tilfældet har været før — ja, det kan man næsten ikke sige, da det slet ikke før har været Tilfældet —, medføre, at man er i Stand til ved en Gennemgang af Finanslovsforslaget at danne sig en Forestilling om, hvorledes det virkelig staar til med Hensyn til Finanserne, og da navnlig, hvorvidt de enkelte Poster er rigtige eller ej, saaledes at man derefter kan have et nogenlunde klart Billede af, hvorledes det endelige Resultat vil blive. Det anser jeg for et stort Fremskridt ikke alene for Medlemmerne af Tinget, men navnlig for Samfundet som Helhed, thi ingen kan være i Tvivl om, at Samfundet i det lange Løb ikke kan være tjent med, at Tingets Medlemmer stemmer for et Finans-